

Comercial versus tradicional

La tercera edició del Tradicionàrius es clourà divendres, dia 30 de març, a la plaça de Rius i Tauler del barri de Gràcia de Barcelona, amb la participació de tots els grups que hi han intervingut durant les onze sessions anteriors.

La roda s'ha convertit en el símbol del Tradicionàrius 90.

ra fa poc més de tres anys que es va iniciar una aventura batejada amb el nom de Tradicionàrius per intentar de resoldre la disfunció existent entre el considerat nombre de grups de música tradicional, amb una clientela amb perseverència, i d'amagat, durant anys, els Països de Gràcia, a la cooperativa de Teixidors a Mà o a la plaça del Rei de Barcelona, manca d'un escenari fix i permetés el casament dels músics amb els altres —els uns, amb el seu treball; els altres, amb el seu treball i gaudint de fórmu-

les musicals que en la pràctica són marginades sistemàticament a tots els mitjans de comunicació.

El cicle, que és anual, s'ha consolidat i s'ha convertit, en tres anys, en un dels festivals estables de música popular i tradicional de la mitja dotzena escassa de trobades d'aquesta mena que hi ha actualment als Països Catalans. Aquest tercer cicle es clourà amb un final de festa dedicat al ball a la plaça de Rius i Tauler de Gràcia a partir de les 10 h. del vespre, divendres, dia 30 de març. Aquesta mateixa nit, els orga-

nitzadors posaran a la venda un doble *elapè* editat pel nou segell TRAM, que recull quatre minuts musicals de cadascun dels intèrprets que han intervingut aquest any.

Les novetats més importants d'aquest any han estat els vespres de Tradicionàrius, amb conferències, curssets, taules rodones ...; la integració d'un circuit tancat de TV a càrrec del Canal 08 (la qual cosa ha significat un mínim de realització) i la participació de músics de tots els PPCC. Amb vista a preparar la nova edició, s'ha elaborat una enquesta que

els assistents podien recollir a l'estand que l'organització muntava cada divendres. La base de l'enquesta era trobar preferències i detectar certes actituds del públic. Tot i la poca rigorositat científica de l'enquesta, sí que se'n poden extreure algunes dades significatives. Amb una mitjança de 700 persones setmanals, l'han respot un total de 350, que no arriben a representar el 20% de l'auditori. (Cal tenir en compte que aproximadament el 50% dels concurrents en són assidus).

A la pregunta de quin és el

Toni Torregrossa d'Urbalia Rurana.

principal motiu d'interès a participar en la trobada, hi ha una majoria que abonen la fórmula combinada del concert-ball, un 46%; un 5% hi va pels vespres de Tradicionàrius; un 20%, pel concert; un 5% hi va segons l'interpret i un 14% hi va motivat exclusivament pel ball. La resta, el 10%, diu tenir altres motivacions. Els resultats mostren l'encert de la fórmula de concert-ball, que ja va ser utilitzada en l'edició anterior.

A la qüestió de ¿com us heu assabentat de la celebració d'aquest cicle?, el 33% respon que a partir de la publicitat i dels mitjans de comunicació, el 3% del qual ha estat per la crítica periodística; i el 55% a

través de les amistats, és a dir, demostra que la informació oral personalitzada és el que millor funciona per a una bona propaganda.

Un 52% dels enquestats responen positivament a si la seva assistència seria la mateixa encara que en edicions futures es fes pagar entrada, mentre que un 17% afirmen que deixarien d'anar-hi. La resta, un 31%, sota l'apartat d'altres, la majoria respon que condicionarien la freqüència de l'assistència al valor de l'entrada. Un fet a ressaltar és que la majoria del 17% que deixaria d'anar-hi opten, en l'apartat dels suggeriments, per la contractació d'interprets forasters per als fu-

turs cicles.

El 95.5% dels enquestats troben encertada l'edició del disc com a document sonor. Aquesta xifra tan elevada, però, contrasta —segons els organitzadors— amb la limitada venda (200 exemplars) de *l'elapè* del 89 durant la festa de cloenda de l'any passat tot i la gran afluència de públic.

En el ball, la mitjana d'edat del 80% de les persones oscil·la entre els 17 i 27 anys, mentre que la del concert és lleugerament superior. Cal fer-hi notar, doncs, l'afluència considerable de la gent jove.

Pel que fa a les innovacions possibles de cara l'any vinent hi ha qui creu que caldria des-

centralitzar la trobada fent-la arribar a diversos barris i rodalies de Barcelona, tot mantenint, però, l'escenari actual en funcionament. D'altra banda, a causa de l'èxit d'enguany dels cursets de ball del vespre de Tradicionàrius, es rumoreja la possibilitat que, per a la propera edició, es duguin a terme cursets més especialitzats i d'una durada més llarga.

En conjunt, es constata una lenta tendència a guanyar un espai dintre de l'àmbit musical a base de fórmules i canals propis; s'està lluny, molt lluny, però, encara d'abastar els circuits tradicionals comercials.

Joan Molas i Boy